PRISCIANUS CAESARIENSIS
Südwestdeutschland, 1. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=113
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

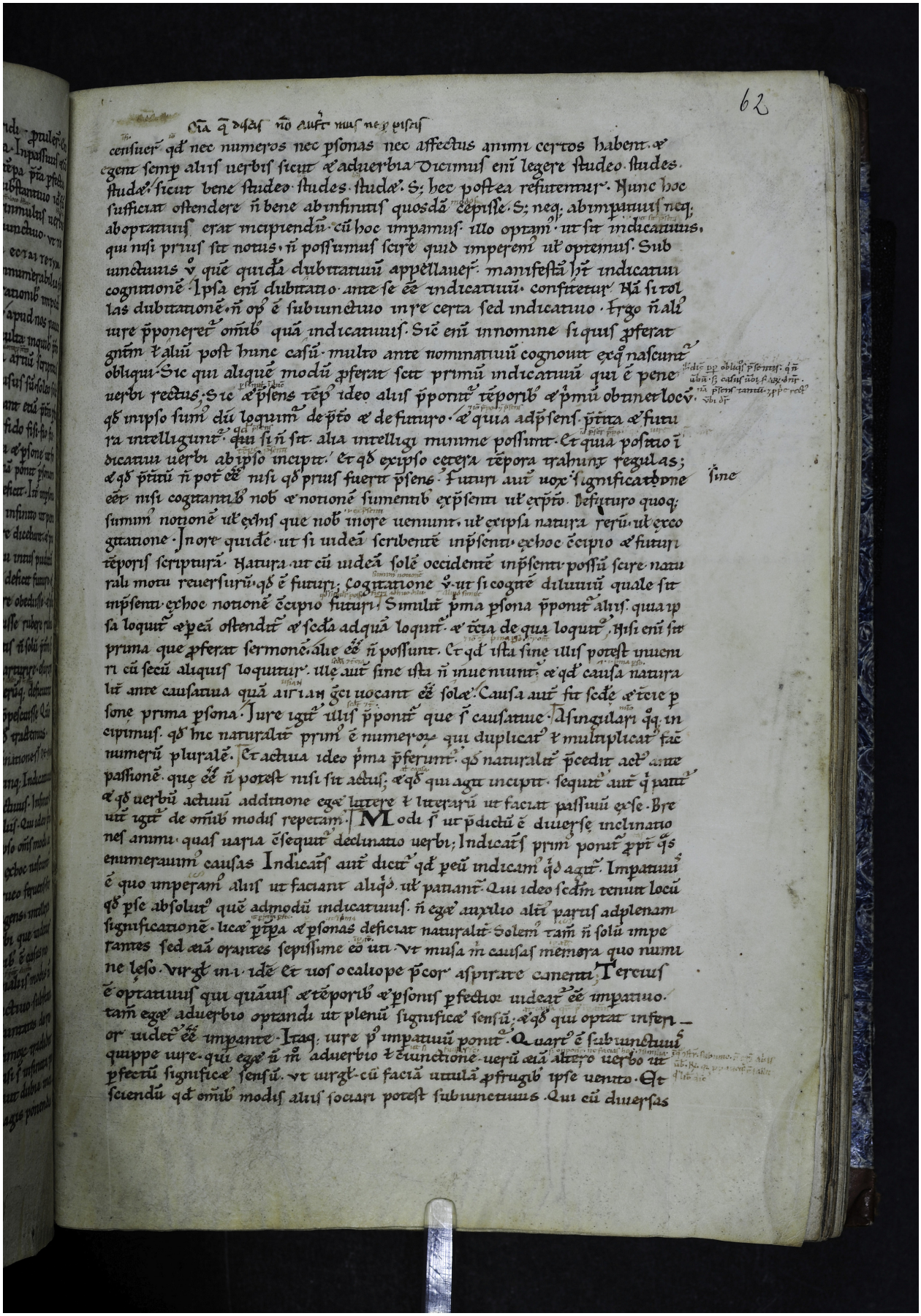

Cū q̄ dsas nō auſt mus ne y piſcis
censuer qd nec numeros nec psonas nec affectus animi certos habent. et
egent semp aliis uerbis sicut et aduerbia Dicimus enim legere studeo studes
studet sicut bene studeo studes studet. S; hec postea refuterimus. Hunc hoc
sufficiat ostendere ñ bene abinfinitus quosdā cepisse. S; neq; abimpatiuus neq;
aboptatiuus erat incipiendū cū hoc impamus illo opram ut sit indicatiuus,
qui nisi prius sit notus ñ possumus scire quid imperem ut optemus. Sub
iunctiuus ꝗ que quedā dubitatiuū appellauer manifesta hr indicatiui
cognitionē Ipsa enim dubitatio ante se ee indicatiuū confitetur. Hā si tol
las dubitationē ñ op e subiunctiuo iure certa sed indicatiuo. Ergo ñ ali
ure pponeret omib quā indicatiuus. Sic enim in nomine siquis pferat
gnm et aliū post hunc casū multo ante nominatiuū cognouit eq nascunt
obliqui. Sic qui aliquē modū pferat sett primū indicatiuū qui e pene
uerbi rectus. Sic et psens tep ideo alius pponit tēporib et pmū obtinet locū
qd in ipso sum dū loquim de pto et de futuro. et quia ad psens. ptita et futu
ra intelligunt. qui si ñ sit. alia intelligi minime possunt. Et quia positio i
dicatiua uerbi ab ipso incipit. et qd ex ipso cetera tēpora trahunt regulas;
et qd ptitū ñ pot ee nisi qd prius fuerit psens. Futuri aut uox significat pne sine
eet nisi cogitatib nob et notione sumentib ex psenti ut ex pto. Be futuro quoq;
simim notione ut exhis que nob more uenunt. ut ex ipsa natura rerū ut exco
gitatione. In ore quidē ut si uideā scribentē in psenti. ex hoc ēcipio et futuri
tēporis scripturā. Natura ut cū uideā solē occidentē in psenti possū scire natu
rali motu reuersurū qd e futuri; cogitatione ꝗ ut si cogitē diluuiū quale sit
in psenti. ex hoc notione ēcipio futuri. Similit pma psona pponit alis. qua ip
sa loquit et pea ostendit et secda adqua loquit. et tcia de qua loquit. Nisi enim sit
prima que pferat sermonē alie ee ñ possunt. Et qd ista sine illis potest inuenī
ri cū secū aliquis loquitur. ille aut sine ista ñ inueniunt et qd causa natura
lis ante causatiua quā airian ꝗci uocant ee solet. Causa aut fit sede et tcie p
sone prima psona. Iure igit illis pponit que s causatiue. Asingulari qq in
cipimus. qd hic naturalit primū e numerorū qui duplicat et multiplicat fit
numerū pluralē. Et actiua ideo pma pferunt. qd naturalit pcedit act ante
passionē. que ee ñ potest nisi sit actus; et qd qui agit incipit. sequit aut q patit
et qd uerbū actiuū additione egē lītere et lītera ut faciat passiuū ex se. Bre
uit igit de omib modis repetam. Modi s ut pdictū e diuersę inclinatio
nes animi. quas uaria ēsequit declinatio uerbi; Indicats primū ponit ppt qs
enumeratum causas Indicats aut dicit qd peū indicam qd agit. Impatiuū
e quo imperam alis ut faciant aliqd ut panant. Qui ideo sedm tenuit locū
qd pse absolut quē admodū indicatiuus. ñ egē auxilio alīt parts adplenam
significationē licet pīpa et psonas deficiat naturalit solem tam ñ solū impe
rantes sed etā orantes sepissime eo uti. Vt musa m causas memora quo numi
ne leso. Virgl in i. ide et uos o caliope pcor aspirate canenti. Tertius
e optatiuus qui quāuis et tēporib et psonis pfectior uideat ee impatiuo.
tam egē aduerbio optandi ut plenū significet sensū; et qd qui optat infe-
rior uidet ee impante. Itaq; iure p impatiuū ponit. Quart e subiunctiuus
quippe iure. qui egē ñ m aduerbio et ēiunctione. uerū etā altero uerbo ut
pfectū significet sensū. Vt uirgl cū facia utulā pfrugib ipse uenito. Et
sciendū qd omib modis alis sociari potest subiunctiuus. Qui cū diuersas